

Durmuş Hocaoğlu

Türklerin AB'den Beklentileri: “İş, Ekmek, Hürriyet”!

Yeniçağ, “Analiz”, 08 Haziran 2008, Pazar., s.06
“Analiz” Sıra No: 662; 2008-053; Haziran-03

YENİÇAĞ

Artık konuyu toparlayalım ve asıl mevzûa geçmeye başlayalım yavaş-yavaş: Türklerin Avrupa Birliği'ne olan ilgileri bir müddettir inişli-çıkışlı, istikrarsız bir seyir tâkip ediyor, anlaşılır; bir yükseliyor, bir düşüyor; vâkıa düşüş sert değil ve ayrıca dikkat de edilmelidir ki, 28 Şubat öncesi dönem seviyesine hiç inmedi o vakitten beri; buna karşılık, yükseliş ise, herşeye rağmen, AB lobisini tam mutmaîn kılacak bir seviyeyi yakalayamadı.

İşte bu inişli-çıkışlı grafik üzerinde tefekkür etmek gerekir.

İmdi; öncelikle, *Türkler niçin AB üyeliğine teveccüh ediyorlar* diye suâl edecek olursak, hemen-hemen bütün cevapları bir tek cümlede şöyle ihtisar edebiliriz: **Kendi ülkelerinde isteyip de sâhip olamadıkları herşeye AB'de kavuşacaklarına inandıkları için; hem de çok az zahmetle, çok az bir bedel ödeyerek.** İşte bütün mes'ele budur: Aşırı derecede mübâlağalı bir beklenti!

İkincileyin, *nedir, Türklerin, işbu, kendi ülkelerinde isteyip de sâhip olamadıkları ve fakat AB'de hem de çok az zahmetle, çok az bir bedel ödeyerek kavuşacaklarına, yâni, tarihlerinde üç almadan bir verdikleri vâki' olmayan Avrupalıların kendilerine bu denli, görülmemiş bir âtifette bulunacaklarına kail olduğu şeyler* diye soracak olursak, bu suâli de “hemen-hemen herşey” diyerek ihtisar edebiliriz: Hemen-hemen herşey! İnanılır gibi gelmeyebilir ama, beklentileri biraz başlıklandıracak olursak, hakîkaten “hemen-hemen herşey” denebileceğini de görürüz: **“İş, Ekmek, Hürriyet”**. Evet; MHP'nin ve Ülkücü gençliğin 12 Eylül öncesi sloganlarını hâtırlatan bu **AB Teslisi**, emîn olunuz, aynıyla doğrudur.

Üçüncüleyin, nedir işbu **“İş, Ekmek, Hürriyet”** sloganı diye de suâl edecek olursak, beklenti, Avrupalıların kolonyalizm geleneğini ters-yüz etmesinden başka bir anlam taşımakta değildir: Herkese iş, herkese ekmek, herkese hürriyet.

Bu kadar mı?

Evet, ezcümle, bu kadar!

Daha kıvamlı taraftarların, yâni AB'cilerin, batıcıların beklentisi tabiî ki daha ‘rafine’: Türkiye'nin Avrupa Birliği üyesi olması, Nûrun menbâi olan Evropa ile bire-bir eklemlenmek, yâni, tam ve hâlis Avrupalı olmak, Avrupa tarafından dönüştürülmek, “adam olma” sürecini hitâma erdirmek demek onlar için; ama “sokaktaki” vatandaş için mes'ele asıl olarak bunlar değil, yukarıda söylediklerim: O'nun “evropalı” olmak gibi bir derdi tasası yok, hattâ hiç yok, öylesine yok ki, kendilerine sorarsanız, hayli büyükçe bir kesiminin, *Avrupa tarafından dönüştürülmek* ne demek, *Avrupa'yı dönüştürmek* gibi gizli bir niyetleri ve ümitleri, diğeri bir ifâdeyle gizli bir ajandaları olduğunu da söyleyebilirim. Hani insana câzip gelmiyor da değil doğrusu: İşe, ekmeğe, hürriyete

istediğimizden de ziyâdesiyle kavuştuktan – yâni Avrupalılar kazançlarını ve birikimlerini bizimle kardeşçe paylaştıktan - mâada, Viyana kapılarına kadar dayanıp da asırlarca kavga dövüş kılıç zoruyla yapamadığımızı – yâni Avrupa’yı Anadolulaştırmayı - içeri girince yapabilir miyiz? Neden olmasın? Bir kere, biz öyle üç-beş kişi değiliz, yetmiş milyonuz, giresiye kadar da oluruz en az seksen-doksan ve girdikten sonra da devam eder gider; kolay mı eritmek bu kadar insanı? Hem sonra Türk’e bişeycikler de olmaz. Üstelik zâten biz oraya minâremizle, ezanımızla, bayrağımızla, davul-zurnamızla, galatamız-fenerimizle, lâhmacunumuz-dönerimizle, kısacası “onurumuzla” gireceğiz. Hadi, eritsinler de görelim! Dahası, hazır Avrupa Hristiyanlık’tan çıkış demek olan “Post-Christian Era”yı yaşarken Hak Din’i yayamaz mıyız; ya da çocuk doğurmayı terkeden Avrupa’yı ‘genç ve dinamik nüfusumuz’ ile genetik olarak Türkleştiremez miyiz?

Mümkündür, hattâ mümkünden de fazlasıyla mümkün.

Çok güzel; ama...

